

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio Decalogi Duabus distincta partibus

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Pro damno personali an aliquid debeatur, num. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

dabit? certe in tanta indeterminatio-
ne nullam, hæc ex Lessio.

f. *Less. li. 2. c. 9. d. 25.*

21. Verum, habe sequentem casum.
Conderat Petrus testamentum, in
quo disponebat, ut ex reditu, quem
exacturus erat, ex sua pensione vitali-
tia, centum Missæ pro se celebraren-
tur; interim occisus est à Paulo, unde
ex defectu census, qui ipsius morte
cessavit, Missæ non sunt celebratæ; ad
quid obligatur Paulus?

Respondeo: Salonijs, g & qui-
dem merito, ad eas Missas refarciendas
obligat Paulum; si enim opifici à te
restituendum est, quod per operas
materiales tua causa minus lucratur,
non video, cur à te non sit restituen-
dum pro damno spiritali, quod quis
tua causa in vitis incurrit; nec obstat,
quod modo diximus ex Lessio, nesciri,
utrum satisfactio hæc occiso pro-
futura sit; quia nec scitur contrarium,
ergo res manet dubia negativè; in hoc
autem dubio melior esse debet condi-
tio disponentis. Quod si vere constet,
occisum decessisse in mortali (sed
quando de Christiano tanta certitu-
do?) tunc non urget prædicta obli-
gatio; siquidem intuitu pro illa a-
nima ex Missæ celebrarentur.

g. *Salon. in 2. 2. qu. 2. ar. 2. contr. 4.*
f. 368. apud de Lugo l. 2. de just. d. 11.
sec. 1. n. 3.

Pro damno personali an aliquid de-
beat?

22. Dubitatur quinto, an pro ipsa
vita, mutilatione, percussione vel ci-

cærice relicta, præscindendo à damnis
alijs, de quibus jam hæcenus dictum
est, aliquid restituendum sit? Respon-
deo, nihil h nec spirituale, nec tem-
porale esse ex obligatione restituen-
dum. Ratio potissima est, quia pro-
babilis est sententia, docens, non esse
obligationem restituendi bona supe-
rioris ordinis, in bonis inferioris or-
dinis, quando in eodem ordine resti-
tui nequeunt; Et hujus ratio est,
quia virtus justitiæ commutativæ,
quæ est illa, quæ restitutionem præci-
pit, respicit æqualitatem: ergo ubi æ-
qualitas inter duo jura esse non potest,
illuc non se extendit justitia. Cum er-
go nulla hominis vita nec pars, ut ita
loquar, vitæ, ulla pecunia, seu ullo
bono inferiori æquari possit, sequitur,
justitiam non se extendere ad præcipi-
endum, dari pecuniam, seu aliud bo-
num inferius pro vita, &c. Ordo au-
tem bonorum, est hujusmodi. Pri-
mum locum obtinet bonum salutis
æternæ; sequitur bonum vitæ, &
membrorum, tum honor & fama, de-
nique facultates temporales. Prolixas
rationes, objectionumque solutiones
de hac re lege, si libet, apud citatos, &
vide, quæ dicam infra, cum de resti-
tutione famæ agam.

h. *Sanc. l. c. conf. c. 4. du. 1. num. 7.*
Less. l. c. 1. dub. 13. multique recentio-
res contra Sor. Scot. aliosq. dicentes, debe-
re compensare pecunia, quorum sententi-
am probabilem putat idem Less. lib. 2. c.
9. d. 13. Et c. 9. dub. 21. num. 140. l.
Dicast. li. 2. de just. tr. 2. dis. 7. dub. 4.
n. 53. nobiscum sentientem, citantemque
Nav. Bannes, Petrum Nav. Vasq. Cov.
aliosq. i l. Less. li. 2. c. 11. d. 25.

Alium